

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЕКОТУРИЗМУ В УМОВАХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

За даними Всесвітньої туристичної організації, екотуризм має:

- охоплювати усі види туризму, орієнтовані на природу, в яких основною мотивацією туристів є спостереження та оцінка природи;
- містити навчальні та інтерпретаційні функції;
- наявність спеціалізованих туроператорів для невеликих груп. Партнерами-постачальниками, як правило, є малі місцеві підприємства;
- мінімізувати негативний вплив на природне та соціокультурне середовище;
- підтримувати збереження природних територій, які використовуються як об'єкти екотуризму, шляхом: отримання економічної вигоди для приймаючих громад, організацій та органів влади, які керують природними територіями з цілями збереження; надання альтернативної зайнятості та можливостей доходу для місцевих громад; підвищення обізнаності щодо збереження природних і культурних цінностей як серед місцевих жителів, так і серед туристів.

Досвід розвитку екологічного туризму в Європейському Союзі свідчить про те, що він став важливою галуззю, оскільки споживачі все більше віддають перевагу подорожам, які не тільки пропонують захоплюючі враження, але й зберігають та захищають природні та культурні ресурси. Наведемо ключові аспекти екологічного туризму в Європейському Союзі:

1. Природні резервати та парки: ЄС має багатий розмах природних резерватів і національних парків, які пропонують унікальні природні екосистеми. Туристи відвідують ці місця для спостереження за дикою природою, піших прогулянок та екотуризму.

2. Сертифікація та стандарти екологічного туризму: Багато країн ЄС впроваджують програми сертифікації та стандарти для готелів, туроператорів та інших туристичних підприємств, щоб підтримати та підкреслити їхню екологічну діяльність.

3. Розвиток велосипедних та пішохідних маршрутів: Багато міст та регіонів ЄС активно працюють над розвитком велосипедних та пішохідних маршрутів інфраструктури для приваблення туристів, які шукають активний та екологічно свідомий відпочинок.

4. Сприяння екологічному споживанню: Громадські кампанії та ініціативи сприяють екологічному споживанню, зокрема, у сфері готельних послуг, місцевих продуктів та транспорту.

5. Екологічна освіта та інформування: Програми та проєкти для інформування та освіти туристів про екологічні аспекти природних та культурних об'єктів.

6. Захист культурної спадщини: Сприяння та захист історичних та культурних пам'яток, щоб забезпечити їх довгострокову витривалість та доступність для туристів.

7. Сприяння відновленню екосистем: Проєкти та програми, спрямовані на відновлення та збереження природних екосистем, таких як ліси, річки та багато інших.

8. Сприяння місцевому розвитку: Розвиток туризму, спрямованого на підтримку місцевих спільнот, з метою стимулювання місцевої економіки та зменшення негативного впливу на природу.

Вказані заходи спрямовані на збереження та ефективне використання природних ресурсів, а також на розвиток туризму, який є екологічно сталим та відповідальним.

Ефективне використання природних ресурсів — це ключовий аспект сталого розвитку, який спрямований на забезпечення потреб сучасного суспільства, не понижуючи при цьому можливостей майбутніх поколінь. Розглянемо підходи та стратегії для ефективного використання природних ресурсів:

1. Енергоефективність: Зменшення споживання енергії та перехід до відновлювальних джерел енергії. Це може включати в себе використання сучасних технологій, удосконалення енергетичної інфраструктури та впровадження енергозберігаючих практик у всіх сферах господарства.

2. Стратегії управління водними ресурсами: Забезпечення ефективного використання води шляхом вдосконалення інфраструктури для збору та очищення води, впровадження технологій ефективного зрошення в сільському господарстві та раціонального використання води в промисловості та побуті.

3. Сталість лісових ресурсів: Ведення лісового господарства з урахуванням сталого використання лісів, щоб уникнути надмірної рубки та зберегти біорізноманіття.

4. Управління відходами: Розробка ефективних систем управління відходами, включаючи вторинну переробку та використання відходів як ресурсів.

5. Сталість ґрунтових ресурсів: Захист ґрунтів від ерозії, використання методів сталого землекористування та впровадження агротехнік, які зберігають родючість ґрунтів.

6. Ефективне використання морських ресурсів: Управління рибними запасами, збереження біорізноманіття морських екосистем та запобігання забрудненню морів та океанів.

7. Сталість природних ресурсів в сільському господарстві: Збереження ґрунтового покриву, раціональне використання добрив та пестицидів, впровадження технологій, спрямованих на підвищення продуктивності та зниження негативного впливу на довкілля.

8. Кругова економіка: Замість традиційної лінійної моделі "виробництво-використання-викид" розвивати кругову економіку, де ресурси максимально повторно використовуються та переробляються.

Зазначені стратегії спрямовані на забезпечення раціонального та ефективного використання природних ресурсів, збереження біорізноманіття та забезпечення сталого розвитку суспільства.

Список використаних джерел:

1. The European market potential for ecotourism. URL : <https://www.cbi.eu/market-information/tourism/ecotourism/market-potential>

2. Bezuhla L., Demchuk N. (2019) Development strategy of ecotourism enterprises as a factor of increasing their competitiveness. Organizational-economic mechanism of management innovative development of economic entities : Collective monograph / edited by M. Bezpartochnyi, in 3 vol. / Higher School of Social and Economic. Przewosk: WSSG. Vol. 2. P. 289–297

3. Elena Mondino & Thomas Beery (2019). Ecotourism as a learning tool for sustainable development. The case of Monviso Transboundary Biosphere Reserve, Italy. Journal of Ecotourism. Vol. 18, No. 2, 107–121 <https://doi.org/10.1080/14724049.2018.1462371>

Баранська Карина

здобувачка, 242 «Туризм і рекреації»

Міхєєва Ірина

здобувачка, 241 «Готельно-ресторанна справа»

Науковий керівник: Любченко Валентина, к.іст.наук, доцент

Державний університет «Житомирська політехніка»

ВПЛИВ ВІЙНИ НА РОЗВИТОК РЕКРЕАЦІЇ ТА ТУРИЗМ В УКРАЇНІ

Після здобуття Україною незалежності у 1991 році туристична індустрія України почала відновлюватися та стала однією з перспективних галузей в економіці, незважаючи на те, що туристично-рекреаційний потенціал країни використовувався не в повному обсязі. Проте, як найскладніший об'єкт державного управління так і не набув